

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Protodikeio Serron (Grecja) w dniu 5 marca 2012 r. — Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou, Afoi N. Christodoulou A.E. przeciwko Elliniko Dimosio

(Sprawa C-116/12)

(2012/C 138/11)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Dioikitiko Protodikeio Serron

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou, Afoi N. Christodoulou A.E.

Strona pozwana: Elliniko Dimosio

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wartość celna przywożonych towarów zostaje ustalona na podstawie art. 29 i 32 rozporządzenia (EWG) nr 2913/1992 także w przypadku, gdy umowa dotyczy obróbki lub przetworzenia materiałów (materiałów, które zostały wywiezione do kraju obróbki bez objęcia ich procedurą uszlachetniania biernego), które nie mają poziomu przewidzianego w art. 24 tego rozporządzenia lub są w każdym razie niewystarczające, aby nadać towarom powstałym w ten sposób pochodzenie kraju, w którym zostały one przetworzone lub poddane obróbce?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy rozwiązanie byłoby inne w przypadku, w którym na podstawie faktur i innych dokumentów uznanych za niedokładne wydaje się, że przywóz nastąpił w ramach umowy sprzedaży, lecz zostaje wykazane, że umowa przewidywała nieistotną obróbkę materiałów pochodzących z kraju przywozu za cenę, którą można ustalić, oraz że zgłoszona wartość celna nie odpowiada kwocie faktycznie zapłaconej lub należnej?
- 3) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy rozwiązanie byłoby inne w przypadku, w którym zostanie ponadto wykazana praktyka stanowiąca nadużycie przepisów wspólnotowych, z której zainteresowany zamierza czerpać korzyści?
- 4) Jeżeli zostanie ustalone, że art. 29 i 32 rozporządzenia (EWG) nr 2913/1992 mogą być stosowane w takiej sytuacji, o której mowa w pytaniu drugim, także wtedy gdy występują okoliczności obiektywne i element subiektywny wskazane w pytaniu trzecim, jaka jest wartość elementu (w niniejszym przypadku cukru) wchodzącego w skład przywożonego produktu i dostarczonego bezpłatnie przez impor-

tera, gdy wspomniany element, który nie mógł zostać objęty procedurą uszlachetniania biernego na podstawie art. 146 ust. 1 tegoż rozporządzenia, nie został wyprodukowany przez importera, lecz nabyty przez niego po cenie wywozu (niższej od ceny stosowanej na rynku wewnętrznym z uwagi na to, że produkt jest objęty procedurą refundacyjną)?

Odwwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2011 r. w sprawie T-203/10 Stichting Woonpunt i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 9 marca 2012 r. przez Stichting Woonpunt i in.

(Sprawa C-132/12 P)

(2012/C 138/12)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszące odwołanie: Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, dawniej Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (przedstawiciele: adwokaci P. Glazener i E. Henny oraz prof. L. Hancher)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylene w całości lub w części postanowienia [Sądu (siódma izba) z dnia 16 grudnia 2011 r. w sprawie T-203/10] zgodnie z zarzutami podniesionymi w niniejszym odwołaniu
- przekazanie sprawy do Sądu w celu ponownego rozpatrzenia, zgodnie z orzeczeniem Trybunału;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez Sąd prawa Unii, błędnej oceny odnośnych okoliczności faktycznych i niewłaściwego uzasadnienia postanowienia, ograniczonego do uznania wnoszących odwołanie za potencjalnych beneficjentów środków pomocowych, które zostały zaakceptowane przez Komisję. Sąd nie wziął pod uwagę, że zanim została wydana decyzja (!) [C(2009) 9963 def.], wnoszące odwołanie korzystały z istniejących środków pomocy, które w wyniku decyzji musiały zostać zmienione. Wobec tego wnoszące odwołanie nie są jedynie potencjalnymi beneficjentami zmienionych środków pomocowych, lecz również rzeczywistymi beneficjentami istniejących środków pomocowych. Zaskarżona decyzja dotyczy ich zatem indywidualnie jako występujących w tym drugim charakterze.

- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia przez Sąd prawa Unii, błędnej oceny odnośnych okoliczności faktycznych i niewłaściwego uzasadnienia postanowienia, w którym stwierdził, że wnoszące odwołanie nie należą do zamkniętego kręgu przedsiębiorstw działających w sektorze mieszkalnictwa socjalnego. Czysto teoretyczna możliwość, że określona grupa beneficjentów środka pomocowego zostanie w przyszłości rozszerzona nie wystarcza, aby nie uznać jej za grupę zamkniętą. Ponadto istniejące przedsiębiorstwa mieszkalnictwa socjalnego stanowią grupę zamkniętą, zważywszy że decyzja dotyczy ich w stopniu poważniejszym niż hipotetycznego podmiotu, który po jej wydaniu uzyskałby status przedsiębiorstwa prowadzącego działalność w zakresie mieszkalnictwa socjalnego.
- 3) W ramach zarzutu trzeciego wnoszące odwołanie kwestionują ocenę Sądu, zgodnie z którą nie miały one interesu prawnego w stwierdzeniu nieważności decyzji w odniesieniu do programu pomocy N 642/2009. Sąd niewłaściwie zastosował prawo Unii, dokonał błędnej oceny odnośnych okoliczności faktycznych i niewłaściwie uzasadnił swoje postanowienie.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji C(2009) 9963 wersja ostateczna z dnia 15 grudnia 2009 r. dotycząca programów pomocy E 2/2005 i N 642/2009 — Niderlandy — Pomoc istniejąca i pomoc specjalna na projekty dla spółek mieszkalnictwa socjalnego

**Odwołanie od postanowienia Sadu (siódma izba)
wydanego w dniu 16 grudnia 2011 r. w sprawie
T-202/10 Stichting Woonlinie i in. przeciwko Komisji,
wniesione w dniu 9 marca 2012 r. przez Stichting
Woonlinie i in.**

(Sprawa C-133/12 P)

(2012/C 138/13)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszące odwołanie: Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woonstede (przedstawiciele: adwokaci P. Glazener i E. Henny oraz prof. L. Hancher)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości lub w części postanowienia [Sądu (siódma izba) z dnia 16 grudnia 2011 r. w sprawie T-203/10] zgodnie z zarzutami podniesionymi w niniejszym odwołaniu
- przekazanie sprawy do Sądu w celu ponownego rozpatrzenia, zgodnie z orzeczeniem Trybunału;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez Sąd prawa Unii, błędnej oceny odnośnych okoliczności faktycznych i niewłaściwego uzasadnienia postanowienia, ograniczonego do uznania wnoszących odwołanie za potencjalnych beneficjentów środków pomocowych, które zostały zaakceptowane przez Komisję. Sąd nie wziął pod uwagę, że zanim została wydana decyzja ⁽¹⁾ [C(2009) 9963 def.], wnoszące odwołanie korzystały z istniejących środków pomocy, które w wyniku decyzji musiały zostać zmienione. Wobec tego wnoszące odwołanie nie są jedynie potencjalnymi beneficjentami zmienionych środków pomocowych, lecz również rzeczywistymi beneficjentami istniejących środków pomocowych. Zaskarżona decyzja dotyczy ich zatem indywidualnie jako występujących w tym drugim charakterze.
- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia przez Sąd prawa Unii, błędnej oceny odnośnych okoliczności faktycznych i niewłaściwego uzasadnienia postanowienia, w którym stwierdził, że wnoszące odwołanie nie należą do zamkniętego kręgu przedsiębiorstw działających w sektorze mieszkalnictwa socjalnego. Czysto teoretyczna możliwość, że określona grupa beneficjentów środka pomocowego zostanie w przyszłości rozszerzona nie wystarcza, aby nie uznać jej za grupę zamkniętą. Ponadto istniejące przedsiębiorstwa mieszkalnictwa socjalnego stanowią grupę zamkniętą, zważywszy że decyzja dotyczy ich w stopniu poważniejszym niż hipotetycznego podmiotu, który po jej wydaniu uzyskałby status przedsiębiorstwa prowadzącego działalność w zakresie mieszkalnictwa socjalnego.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji C(2009) 9963 wersja ostateczna z dnia 15 grudnia 2009 r. dotycząca programów pomocy E 2/2005 i N 642/2009 — Niderlandy — Pomoc istniejąca i pomoc specjalna na projekty dla spółek mieszkalnictwa socjalnego

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Curtea de Apel Constanța (Rumunia) w
dniu 12 marca 2012 r. — Corpul Național al Polițiștilor
— Biroul Executiv Central (w imieniu i w interesie
swych członków — urzędników publicznych mających
szczególny status — funkcjonariuszy policji wchodzących
w skład IPJ w Tulcea przeciwko Ministerul Administrației
și Internelor, Inspectoratul General al Poliției Române,
Inspectoratul de Poliție al Județului Tulcea**

(Sprawa C-134/12)

(2012/C 138/14)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Curtea de Apel Constanța